

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoP/33/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6116221103
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:6116221103.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Lenky Halmešovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti G.: L., nar. XX.XX.XXXX, B., nar. XX.XX.XXXX a P., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, Štefániková tr.88 ako kolíznym opatrovníkom, deti rodičov: matky J. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., B. XX/X a otca I. G., nar. XX.XX.XXXX, t.č. V. I. I., o návrhu otca na zníženie výživného na maloleté deti, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 11.4.2017 č.k. 13P/374/2016- 53, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie návrh otca na zníženie výživného na maloleté deti zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 62 ods. 1,2,3,4,5 a § 75 ods.1, § 78 ods. 1 zákona o rodine ako aj zisteným skutkovým stavom na základe čoho dospel k záveru, že návrh otca na zníženie výživného bol podaný nedôvodne, keďže otec podal návrh na zníženie výživného z jediného dôvodu, a to že od marca 2014 bol vzatý do väzby a následne nastúpil výkon trestu odňatia slobody, a preto nemôže platiť výživné vo súdom určenej výške, reálne nemá možnosť prispievať na výživu detí viac ako minimálnym zákonným výživným. Súd prvej inštancie vychádzal pri posudzovaní zmeny pomerov na strane otca, jeho možnosti a schopnosti prispievať na výživu mal. detí z príjmu otca pri poslednej úprave vyživovacej povinnosti otca na mal. deti v r. 2013 a neprihliadal na skutočnosť, že otec je v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody a nedosahuje príjem ako v predchádzajúcom období. Súd konštatoval, že otec sa svojim vlastným nezodpovedným správaním - páchaním úmyselnej trestnej činnosti s následným odňatím slobody pripravil o príjem a v jeho pomeroch s prihliadnutím na ustanovenie §75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine nedošlo k žiadnej zásadnej kvalifikovanej zmene. Nebyť trestu odňatia slobody, mohol byť otec činný na trhu práce a vlastnou aktivitou dosahovať primeraný príjem. Nie je preto podstatné pri posudzovaní zmeny pomerov na strane otca aký príjem otec dosahuje vo výkone trestu odňatia slobody. Na reálne zárobkové možnosti súd neprihliada, ak otec v dôsledku vlastného zavinenia si znemožní dosahovanie príjmov (v širšom ponímaní vzdá sa výhodnejšieho zamestnania resp. majetkového prospechu) napr. tým, že si odpykáva trest odňatia slobody za úmyselný trestný čin. Ak by súd prihliadol na aktuálny stav otca, musel by konštatovať, že ak výživou povinný subjekt (otec) nepracuje, reálne nemá možnosti resp. príjmy na to, aby si plnil vyživovaciu povinnosť, preto nemusí platiť výživné nad rámec nevyhnutnej miery, tak ako v tomto prípade žiadal otec. Takýto postup by bol však v príkrom rozpore so záujmami maloletých detí, bol by neakceptovateľný. Práve na takúto situáciu sa vzťahuje princíp potenciality uplatňovaný v otázkach výživného, t.j. vychádza sa z toho, aký príjem by mohol rodič dosahovať, keby sa nevyhýbal práci resp. keby sa spáchaním úmyselného

trestného činu nevytlúčil z účasti na trhu práce. Zároveň súd prvej inštancie poukázal aj na skutočnosť, že otec už vo výkone trestu odňatia slobody uzatvoril dohodu o výživnom s matkou maloletého W. I. G., nar. XX.XX.XXXX na sumu 120 eur mesačne, pričom si bol vedomý svojich reálnych možností plniť si vyživovaciu povinnosť k dieťaťu, ako aj jeho ďalších vyživovacích povinností, ktoré mal a napriek tomu s výživným v uvedenej výške súhlasil. Vzhľadom k tomu, že súd nezistil na strane otca maloletých detí také skutočnosti, ktoré by mali vplyv na výšku jeho vyživovacej povinnosti k maloletým deťom, nezistil zmenu pomerov v zmysle ustanovenia § 78 ods. 1 Zákona o rodine, návrh otca ako nedôvodný zamietol.

2. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletých detí. V odvolaní namietal, že súd prvej inštancie sa dôkladne neoboznámil s dôkazmi, nakoľko listiny boli 2 roky staré. Poukázal na to, že súd vzal do úvahy, že matka maloletých detí si spláca vodičský preukaz, elektrické spotrebiče, pritom však matka zatajila, že má tri motorové vozidlá. Uviedol, že je ochotný platiť na jedno dieťa sumou 30 eur, lebo viac mu jeho finančné možnosti nedovoľujú.

3. K odvolaniu otca maloletých detí sa písomne vyjadrila matka, ktorá navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil. Uviedla, že od roku 2013, keď bolo určené výživné na každé dieťa po 100 eur nastali zmeny už len v tom, že sú deti staršie a výdavky na nich stúpili a nie klesli. Čo sa týka vlastníctva troch motorových vozidiel, sám navrhovateľ vie, že motorové vozidlo Škoda 105 dostala od svojho nebohého otca ešte v roku 2004 a v tom istom roku ho navrhovateľ predal kamarátovi. Vozidlo Chevrolet Aveo si kúpili spolu v roku 2007 na leasing a v januári 2008 im ho podpálil neznámy páchatel. Tretie vozidlo Renault Scenic r.v 2005 si zakúpila cez Home credit, ktoré ešte spláca a predložila k nemu aj výpis z banky. Je pravdou, že spláca vodičský preukaz spoločnosti Arriva, svojmu zamestnávateľovi, a to preto, lebo chcela deťom zlepšiť život a zarobiť tam viac ako v predchádzajúcich zamestnaniach. Keďže otec detí sa do tejto situácie dostal vlastným pričinením tak, že konal závažnú trestnú činnosť, žiada súd, aby bol jeho návrh zamietnutý.

4. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. V konaní na súde prvej inštancie navrhli návrh otca o zníženie výživného zamietnuť, nakoľko otec detí sa do nepriaznivej situácie, v ktorej sa nachádza aj v súčasnosti dostal vlastným zapríčinením. Na strane mal. detí došlo k zmene pomerov, mal. P. študuje na strednej odbornej škole, mal. B. je žiakom na druhom stupni základnej školy a mal. L. navštevuje školské zariadenie, čím nepochybne vyrástli aj zvýšené výdavky na strane matky, či už pri zabezpečovaní základných potrieb detí ako je strava, oblečenie, ale aj ostatných potrieb adekvátnych k veku detí.

5. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, ďalej len „CMP“ a § 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, bez prejednaní veci na odvolacom pojednávaní dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania je potrebné podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP ako vecne správny potvrdiť.

6. Podľa § 387 odsek 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Podľa § 387 odsek 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, príp. doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Keďže odvolací súd dospel k tomu záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je správny a dostatočne odôvodnený, nepovažuje vo svojom rozhodnutí za nutné v súlade s ustanovením § 387 CSP opakovať tie isté dôvody, ktoré sú obsiahnuté v prvoinštančnom rozhodnutí, vrátane citácie právnych predpisov vzťahujúcich sa na tento prípad. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť dôvodov, ktoré súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí uviedol. Námietky otca maloletých detí uvedené v odvolaní nepovažoval odvolací súd za opodstatnené, keďže matka maloletých detí vyvrátila tvrdenie o tom, že je vlastníčkou troch motorových vozidiel. Nakoniec táto skutočnosť nijako nesúvisí s tým, že návrh otca maloletých detí na zníženie výživného je nedôvodný, keďže dôvodom zamietnutia jeho návrhu bola predovšetkým skutočnosť, že otec detí sa dostal do výkonu odňatia slobody v dôsledku svojho úmyselného protiprávneho konania, a preto prišiel o príjem. Súd preto vychádza z predpokladu, aký príjem by tento rodič dosahoval v prípade jeho uplatnenia na trhu práce, resp. z jeho posledného príjmu. Aj keď otcovi maloletých detí pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť na mal. W., nič to nemení na skutočnosti, že v danej veci nie je dôvod na zníženie výživného, zvlášť za situácie, keď otec už vo výkone trestu odňatia slobody uzatvoril dohodu o výživnom s matkou maloletého W. I. na sumu 120 eur mesačne, pričom si bol vedomý toho, že vo výkone trestu odňatia slobody nemôže dosahovať pôvodný príjem, a že má aj ďalšie vyživovacie povinnosti. Tak

ako konštatoval aj súd prvej inštancie, je potrebné zdôrazniť, že zmena pomerov nastala práve na strane maloletých detí, keďže sú o štyri roky staršie. Maloletá P. študuje na strednej odbornej škole, maloletý B. je žiakom na druhom stupni základnej školy a maloletý L. navštevuje škôlku s čím sú nepochybne spojené aj zvýšené výdavky na strane matky. Keďže otec sa o deti nezaujíma, výživné, ktoré bolo určené rozsudkom Okresného súdu Nitra č.k. 24P/266/2012 - 38 zo dňa 28.2.2013 na sumu 100 eur na každé dieťa, iba čiastočne pokrýva výdavky na maloleté deti, keď priemerný mesačný príjem matky je vo výške 606 eur.

9. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva, že vyživovacia povinnosť rodičov k deťom vyplýva priamo zo zákona a trvá dovtedy, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. V zmysle ustanovenia § 28 ods. 1 písm. a) Zákona o rodine je súčasťou rodičovských práv a povinností najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa. Z vyššie uvedeného vyplýva, že zmenu pomerov si otec maloletých detí v súvislosti s výkonom trestu odňatia slobody zaviniť sám a to páchaním závažnej trestnej činnosti. Maloleté deti, ktoré sú odkázané svojou výživou na rodičov, preto nemôžu znášať dôsledky za protiprávne konanie otca znížením výživného, ktoré slúži na pokrytie ich nevyhnutných životných potrieb.

10. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie týkajúci sa vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom, ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, potvrdil.

11. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

12. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).